

Eđri Kırılmış Kalem

– DemirMUTLUGİL · 12 Aralık 2018

peki git o zaman...ben dünü oylarım...balıkçı kazağıma
bırak denizi... iskele kalsın, eski ikili ocakta...bir gem/im
olur belki çekerim...ısınır çokluğum, yokluğunla

kıyı su yorgunu,
bođaza düđümlenen gecede
tebessüm yaşlanmış
tevekkül aheste
cümle kapısında kilit söz
dilde sükut orucu Dilbeste
olanca gürültülü gök
çocuksuz salıncaklar sallıyor rüzgar,
nereden estiyse

göz kapağı bağdaş...sabaha çok olacak hep

su topluyor dünün teni ,
omuzlarında gece
yađmur alabildiđine
saçak altlarında gün ahı,
suskun düetin
su serpmiyor damlalar,
sıkıntısına için
dama atılası pabuçsuzluk,
yalın ayak yürüyor sessizce

adını beyhude koydum...sensizlik okuyacak
kulağına ezanı

hayra yorulacak yanı yok,
ateşte yakılan okunmuş tuzun
gün çoktan seçmeli
elde eskimiş geçer akçe
hattat elinde ,
eğri kırılmış kalem

sevda yazısı
us turası
kararsız zamanın gidişi
diklenmek uzak ihtimal
bir mümkün
ve bir beyhude
şansa bırakmamakta anlaşıyor işi

Demir mutlugil